

Μόλις δ' ἤχησε τῆς ἐλευθερίας ἡ σάλπιξ, καὶ συνεκινήθη ἅπασα ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ. Ἔσπευσαν ἀμέσως εἰς τὸ στάδιον τῆς δόξης καὶ τοῦ πολέμου ἡ Μάνη καὶ ἡ λοιπὴ Πελοπόννησος, αἱ ναυτικαὶ καὶ λοιπαὶ τοῦ Αἰγαίου Νῆσοι, Σπέτσαι, Ἰῆρα, Φαρόα, Κάσος, Κρήτη, Σάμος, Χίος, καὶ ἄλλαι ἡ Στερεὰ πᾶσα, μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς ὑπὸ Ἑλλήνων κατοικουμένης Ἀσίας.

Τίς ἤδη δύναται ν' ἀπκριθῆσῃ τὰς εἰς τὸ διάστημα τοῦ ἐνναίτου ἀγῶνος θυσίας, λεηλασίας, αἰχμαλωσίας, πυρπολήσεις πόλεων καὶ χωριῶν καὶ ἄλλα ἀνήκουστα δεινά, τῶν ὁποίων παραδειγματικώτερα πρόκεινται τὰ τῆς Κατσάνδρας, Μαντεμοχωριῶν, Κυδωνιῶν, Χίου, Φαρόων, Κύπρου καὶ διαφόρων ἄλλων μερῶν;

Τίς νὰ ἐξυμνήσῃ τὰς μάχας καὶ τὰ τρύπαια, τὰ ὁποῖα οἱ Ἕλληνες ὀλίγοι πρὸς πολλοὺς μαχόμενοι δι' ἀπαραμίλλου ἀνδρείας ἔστησαν κατὰ τῶν βρῦβάρων, κατὰ γῆν τε καὶ θάλασσαν; Νὰ πλέξῃ δὲ στέφανον ἀντάξιον τῆς ἀρετῆς τῶν πρωταθλησάντων Ἡρώων;

Μὲ ποίους δὲ λόγους νὰ ἐκφράσωμεν τὴν ἄπειρον ἡμῶν εὐγνωμοσύνην εἰς τὰς κραταιὰς προστατίδας τῆς Ἑλλάδος Δυνάμεις, καὶ τοὺς χριστεπωνύμους τῆς Εὐρώπης λαοὺς, οἵτινες μᾶς συνέδραμον εἰς τὸ δυσχερὲς καὶ πολύπονον στάδιον, ἀρσιδῶς τὰς εὐεργεσίας των θαμιλεύσαντες, ἐπὶ τέλους δὲ τὴν κορωνίδα τοῦ ἔργου διὰ τῆς ἐνδόξου ἐν Ναυαρίνῳ ναυμαχίας ἐπιθέσαντες;

Οὐδὲ ὁ καιρὸς, οὐδὲ τὸ αὐτοσχέδιον τοῦτο ἔργον συχωρεῖ ν' ἀναφέρωμεν ἀκριβῶς καὶ ἐπαξίως τὰς ἀρετὰς στρατηγῶν καὶ στρατιωτῶν, διαπρεψάντων καὶ ἠρωϊκῶς πεσόντων εἰς τὰς ἐνδόξους καὶ ἀθανάτους μάχας τοῦ Δραγασανίου, τῆς Κορυτταίνης, τῆς Ἀλωνισταίνης, τῶν

